

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 7/2019
10.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Драгана Аћимовића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.126/19 од 26.03.2019. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.04.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.126/19 од 26.03.2019. године као основан, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године, у погледу изречене прекршајне санкције, тако што Врховни касациони суд отклања 4 (четири) казнена поена из члана 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и заштитну меру забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 (тридесет) дана из члана 338. став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године окривљени АА је оглашен одговорним да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и осуђен је на новчану казну у износу од 7.000,00 (седамхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико то не учини суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне сходно одредби члана 315. Закона о прекршајима. Окривљеном су кумулативно изречена 4 (четири) казнена поена који ће бити евидентирани у складу са одредбама члана 198. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Истом пресудом окривљеном је кумулативно изречена и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 (тридесет) дана, а коју ће извршити надлежни орган по правноснажности пресуде сходно одредби члана 201. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 1.200,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Милене Грандовић и потврђена је пресуда Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости ПТЗ.бр.126/19 од 26.03.2019. године, због битних повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) и 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји као основан поднети захтев, те делимично преиначи пресуде Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године само у делу изречених 4 казнена поена и заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана, тако што се казнени поени из члана 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије из члана 338. став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима не изричу.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима обавестио Републичког јавног тужиоца, који седници није присуствовао, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

По налажењу Врховног касационог суда основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву указује да је у поступку пред Прекршајним апелационим судом у Београду као другостепеним учињена битна повреда одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима на штету окривљеног, а која повреда је утицала на доношење законите и правилне одлуке. Ово са разлога јер другостепени суд приликом доношења побијане прекршајне пресуде није применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању временског важења прописа, односно примене

најблажег прописа за окривљеног, а којом одредбом је прописано да ако је после учињеног прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепеном пресудом Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године окривљени АА оглашен одговорним да је дана 25.07.2016. године у 23,56 часова у Београду управљао путничким возилом „Б“ категорије, регистарске ознаке ..., марке „...“ и истим се кретао брзином од 75,3 км/х на путу у насељу где важи опште ограничење брзине на 50 км/х, чиме је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) у вези члана 43. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Дакле, окривљени је оглашен одговорним да се на путу у насељу својим путничким возилом кретао брзином која је за 25,3 км/х већа од дозвољене. Окривљени је за наведени прекршај осуђен на новчану казну у износу од 7.000,00 динара и кумулативно су му изречена 4 казнена поена сходно члану 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 дана сходно одредби члана 338. став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима. Наведена пресуда је потврђена пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 15Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године.

Након доношења првостепене прекршајне пресуде донет је Закон о изменама и допунама Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/2018 од 31.05.2018. године) који у члану 8. прописује да се „у члану 335. став 1. тачка 9) број: „20“ замењује бројем „30“. Одредбом члана 9. истог закона је прописано да се „у члану 338. став 1. тачка 5) број „20“ замењује бројем „30“. Одредбом члана 10. истог закона је предвиђено да тај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије“, а што је дан 01.06.2018. године.

Дакле, одредбом члана 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/2018 од 31.05.2018. године, са ступањем на снагу 01.06.2018. године), који је важио у време доношења другостепене прекршајне пресуде, је предвиђено да се за повреде одредби члана 43. став 1. и члана 45. став 1. тачка 1), 2) и 3) Закона о безбедности саобраћаја на путевима изричу кумулативно и казнени поени и то 4 казнена поена возачу који се креће у насељу брзином која је за више од 30 км/х до 50 км/х већа од дозвољене.

Одредбом члана 338. став 1. тачка 5) истог закона је предвиђено да се заштитна мера забране управљања моторним возилом изриче кумулативно возачу за повреде одредби члана 43. став 1. и члана 45. став 1. тачка 1), 2) и 3) Закона о

безбедности саобраћаја на путевима и то у трајању од најмање 30 дана уколико се у насељу креће брзином која је за више од 30 км/х до 50 км/х већа од дозвољене.

Имајући у виду наведене измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима које су ступиле на снагу дана 01.06.2018.године, то јасно произилази да се, од тог дана, 4 казнена поена и заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од најмање 30 дана изричу кумулативно само возачима који се у насељу крећу брзином која је за више од 30 км/х до 50 км/х већа од дозвољене, дакле, да се наведени казнени поени и заштитна мера забране управљања моторним возилом не изричу возачу који се у насељу својим возилом креће мањом прекораченом брзином од напред наведене (испод 30 км/х више од дозвољене), а што је управо овде случај.

По налажењу Врховног касационог суда, како су наведене измене и допуне Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ број 41/2018 од 31.05.2018. године, са ступањем на снагу 01.06.2018. године) ступиле на снагу пре правноснажног окончања овог прекршајног поступка, тачније пре доношења побијане другостепене прекршајне пресуде дана 10.07.2018. године, то је другостепени суд требало да у конкретном случају, одлучујући по службеној дужности на основу члана 272. став 1. тачка 2) Закона о прекршајима, али и по жалби браниоца окривљеног, да примени одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима по питању временског важења прописа, односно примене најблажег прописа за окривљеног, имајући у виду да су наведене измене повољније за окривљеног јер се њима за прекршај који је стављен на терет окривљеном више не изричу казнени поени и заштитна мера забране управљања моторним возилом.

Наиме, Врховни касациони суд је имао у виду да је наведеним изменама закона возња у насељеном месту брзином која је већа од 20 до 30км/х од дозвољене, сада кажњива према члану 332а став 1. тачка 4. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и то новчаном казном у фиксном износу од 10.000,00 динара, за који прекршај је сада прописано поступање надлежног органа у смислу члана 168. – 178. ЗОП, односно поступак издавања платног налога, што је несумњиво блаже за учиниоца прекршаја. Независно од чињенице што је првостепени поступак спроведен по одредбама закона сходно прекршају за који је вођен поступак по захтеву подносиоца, Врховни касациони суд је имао у виду одредбе које се тичу казни и других санкција у прекршајном поступку, а тако и одговарајуће одредбе Закона о безбедности саобраћаја на путевима („Службени гласник РС“ бр. 41/18 од 31.05.2018. године, ступио на снагу 01.06.2018. године) и оценио да је за окривљеног најблажи управо закон у ком је предметни прекршај прописан у члану 332а став 1. тачка 4. ЗОБС-а и за који није могуће изрећи казнене поене ни заштитну меру, као споредне прекршајне санкције.

Непримењивањем приликом доношења одлуке одредбе члана 6. став 2. закона о прекршајима другостепени прекршајни суд је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4) у вези члана 6. став 2. Закона о прекршајима, која је утицала на доношење законите и правилне одлуке, а на шта се основано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Са изнетих разлога, а водећи рачуна о томе да се у смислу члана 274. тачка 2) Закона о прекршајима ради о таквој повреди закона учињеној у правноснажној пресуди која се може отклонити преиначењем правноснажне пресуде, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду С-92-Пр.бр.139808/17 од 22.01.2018. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 15 Прж.бр.13017/18 од 10.07.2018. године, у погледу изречене прекршајне санкције, тако што је окривљеном АА отклонио 4 (четири) казнена поена из члана 335. став 1. тачка 9) Закона о безбедности саобраћаја на путевима и заштитну меру забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 30 (тридесет) дана из члана 338. став 1. тачка 5) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, не излазећи из оквира захтева јавног тужиоца.

Имајући у виду да је у конкретном случају Врховни касациони суд преиначио побијане правноснажне пресуде и одлучио као у изреци ове пресуде, то наводи Републичког јавног тужиоца о битној повреди одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 3) Закона о прекршајима, којима се указује на нејасност разлога датих у другостепеној прекршајној пресуди везано за изрицање окривљеном казних поена и заштитне мере забране управљања моторним возилом „Б“ категорије, нису ни разматрани.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Снежана Лазин,с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић